

Az Arbeitsgericht Verden (Németország) által 2017. június 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Torsten Hein kontra Albert Holzkamm GmbH & Co.

(C-385/17. sz. ügy)

(2017/C 318/11)

Az eljárás nyelve: német

A kérdést előterjesztő bíróság

Arbeitsgericht Verden

Az alapeljárás felei

Felperes: Torsten Hein

Alperes: Albert Holzkamm GmbH & Co.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 1) Úgy kell-e értelmezni az Európai Unió Alapjogi Chartájának 31. cikkét és a 2003/88/EK irányelv⁽¹⁾ 7. cikkének (1) bekezdését, hogy azokkal ellentétes az olyan nemzeti jogi szabályozás, amelynek értelmében a kollektív szerződésekben előírható, hogy a szabadságra járó bér kiszámításának alapjául szolgáló időszakban csökkentett munkarend folytán bekövetkezett bércsökkenések a számítás során figyelembe veendő, melynek következményeként a munkavállaló a legalább négy hét éves szabadság időtartamára alacsonyabb összegű szabadságra szóló fizetést, illetve a munkaviszony megszűnését követően alacsonyabb összegű szabadságmegváltást kap annál, mint amelyet akkor kapna, ha azt az átlagkeresetet vennék a szabadságra szóló fizetés kiszámításának alapjául, amelyet a munkavállaló a szabadságra járó bér kiszámításának alapjául szolgáló időszakban a bércsökkenések nélkül kapott volna? Amennyiben igen: a munkavállaló csökkentés nélküli átlagkeresetének legfeljebb hány százalékát teheti ki a szabadságra szóló fizetésnek a nemzeti jogi szabályozásban a szabadságra járó bér kiszámításának alapjául szolgáló időszakban elrendelt csökkentett munkarendre tekintettel lehetővé tett kollektív szerződéses csökkentése ahhoz, hogy az említett nemzeti szabályozás értelmezését az uniós joggal összhangban állónak lehessen tekinteni?
- 2) Ha az első kérdésre igenlő választ kell adni: megkívánja-e a jogbiztonság általános uniós jogi elve és a visszaható hatály általános uniós jogi tilalma, hogy annak lehetőségét, hogy az érintettek az Európai Unió Alapjogi Chartájának 31. cikkében és a 2003/88/EK irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében foglalt rendelkezéseknek a jelen eljárásban hozandó előzetes döntés útján történő, Bíróság általi értelmezésére hivatkozzanak, időben valamennyi érintett tekintetében korlátozzák, mert a korábbi nemzeti legfelsőbb bírósági ítélkezési gyakorlat szerint a vonatkozó nemzeti jogi és kollektív szerződéses rendelkezések nem értelmezhetők az uniós joggal összhangban? Amennyiben a Bíróság erre nemleges választ ad: összeegyeztethető-e az uniós joggal, ha a nemzeti bíróságok a nemzeti legfelsőbb bírósági ítélkezési gyakorlatban bízó munkáltatóknak a nemzeti jog alapján bizalomvédelmet biztosítanak, vagy a bizalomvédelem biztosítása az Európai Unió Bíróságának hatáskörébe tartozik?

⁽¹⁾ A munkaidő-szervezés egyes szempontjairól szóló, 2003. november 4-i 2003/88/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv HL 2003. L 299., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 5. fejezet, 4. kötet, 381. o.

2017. június 30-án benyújtott kereset – Európai Bizottság kontra Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

(C-391/17. sz. ügy)

(2017/C 318/12)

Az eljárás nyelve: angol

Felek

Felperes: Európai Bizottság (képviselők: L. Flynn és A. Caeiros meghatalmazottak)

Alperes: Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága

Kereseti kérelmek

- A Bíróság állapítsa meg, hogy – mivel Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága elmulasztotta kiegyenlíteni az 1552/1989 rendelet ⁽¹⁾ 2., 6., 10., 11. és 17. cikke (a 609/2014 rendelet ⁽²⁾ 2., 6., 10., 12. és 13. cikke) alapján abban az esetben megállapítandó és az uniós költségvetés rendelkezésére bocsátandó saját források összegének megfelelő hiányt, ha az 1999–2000 között az Anguillából származó alumíniumbehozatal vonatkozásában nem állítottak volna ki exportbizonyítványokat a 91/482/EGK határozat ⁽³⁾ 101. cikke (2) bekezdésének sérelmével – Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királysága nem teljesítette az Európai Közösséget létrehozó szerződés 5. cikke (később 10. cikke; jelenleg az Európai Unióról szóló szerződés 4. cikkének (3) bekezdése) szerinti kötelezettségeit, és
- A Bíróság Nagy-Britannia és Észak-Írország Egyesült Királyságát kötelezze a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

1. 1999 márciusa és 2000 júniusa között harmadik országból származó, és először Anguillába behozott, majd onnan újraexportált alumínium került behozatalra Olaszországba. Az anguillai hatóságok 25 USD/tonna kiviteli áru fuvarozási engedélyt („fuvarozási támogatás”) állapítottak meg az Anguillán átrakott javak vonatkozásában. Az Anguilla által az átrakott javak után biztosított, a vámösszegek visszafizetésének megfelelő „fuvarozási támogatás” megszüntetné a vámmentességet az Anguillából történő újrakivitel és az unióba történő behozatal esetén. Az anguillai hatóságok tévesen alkalmazták a 91/482/EGK határozat 101. cikkének (2) bekezdését, mivel exportbizonyítványokat bocsátottak ki annak ellenére, hogy az erre vonatkozó feltételek nem álltak fenn. Miután az anguillai hatóságok az exportbizonyítványok téves kibocsátásával megsértették a 91/482/EGK határozat 101. cikkének (2) bekezdését, Olaszország nem tudta beszedni a vámösszegeket az EKSZ 24. cikknek (jelenleg EUSZ 29. cikk) megfelelően.
2. Az Egyesült Királyság pénzügyi felelősséggel tartozik a 91/482/EGK határozat 101. cikke (2) bekezdésének sérelmével kibocsátott exportbizonyítványok által okozott, a hagyományos saját forrásokban keletkezett hiányért. Az Egyesült Királyság hatóságai nem hoztak meg minden megfelelő intézkedést az unió pénzügyi érdekeinek védelme és a 91/482/EGK határozat anguillai hatóságok általi helyes végrehajtásának biztosítása érdekében. Az unió pénzügyi érdekeinek hatékony védelme érdekében minden tagállamnak biztosítania kell, hogy a tengerentúli területeik helyesen hajtanak végre minden, rájuk alkalmazandó jogi aktust, így a 91/482/EGK határozatot.
3. Abban az esetben, ha valamely tagállam hatóságainak cselekményei vagy mulasztásai a saját forrásokban bekövetkező hiányt eredményeznek, az Unió részére meg kell téríteni a saját forrásokban keletkező hiánynak megfelelő összeget. Következésképpen az Egyesült Királyságnak az uniós költségvetés részére meg kell térítenie a saját forrásokban keletkezett hiány teljes összegét, valamint az 1150/2000 rendelet ⁽⁴⁾ 11. cikke szerinti késedelmi kamatot kell fizetnie.

⁽¹⁾ A Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 88/376/EGK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 1989. május 29-i 1552/89/EGK Euratom tanácsi rendelet (HL 1989. L 155., 1. o.).

⁽²⁾ A tradicionális, a hea- és a GNI-alapú saját források rendelkezésre bocsátásának módszereiről és eljárásáról, valamint a készpénzigények teljesítését célzó intézkedésekről szóló, 2014. május 26-i 609/2014/EU tanácsi rendelet (HL 2014. L 168., 39. o.).

⁽³⁾ Az Európai Gazdasági Közösség és a tengerentúli országok és területek társulásáról szóló, 1991. július 25-i tanácsi határozat (HL 1991. L 263., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Közösségek saját forrásainak rendszeréről szóló 94/728/EK, Euratom határozat végrehajtásáról szóló, 2000. május 22-i 94/728/EK Euratom tanácsi rendelet (HL 2000. L 130., 1. o.; magyar nyelvű kiadás 1. fejezet, 3. kötet, 169. o.).

A Gerechtshof Den Haag (Hollandia) által 2017. július 13-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Staat der Nederlanden kontra Warner Lambert Company LLC

(C-423/17. sz. ügy)

(2017/C 318/13)

Az eljárás nyelve: holland

A kérdést előterjesztő bíróság

Gerechtshof Den Haag